

GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazet'a esse de 2 ori: Mercuria si Sambet'a. Fieca una data pe septemana, — Pretiulu: pe 1 anu 10 r. v. a. Pentru tieri externe 15 f. pe unu anu séu 45 doideceri, or 3 galbini si 3 doideceri mon. sunatória. Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie ad. de 10 vorbe mari séu mici inserate se ceru 8 cr. Tacs'a timbrala e 30 cr. de fiacare publicare. Fara depunerea acestui pretiu inainte nu se voru mai primi publicari.

Nr. 92.

Brasiovu, 22. Noembre 1861.

Anulu XXIV.

DENUMIRI.

Mai. Sa c. r. Apostolica cu preanalt'a resolutiune din 24. Noem. 1861 a binevoitu pe consiliariulu intimu Emericu conte de Mico la cererea s'a a'lu dimisiona in gratia din postulu de presiedinte provisoriu alu guvernului regiu transilvanu si a'lu reasiedia in starea de mai inainte timporala de odichna. Mai incolo presidiulu r. guvern transilvanu a binevoitu a'lu incredintia deocamdata consiliariulu intimu si generalulu locutiitoriu m. camestru Ludovicu conte Folliot de Crenneville, eara pe consiliarii de curte ai cantalariei regie transilvane Dionisiu de Cosma si Ladislau Vasiliu de Poppa i denumi de vicepresiedinti ai guvernului r. transilvanu, si adeca pe celu dintai, pentru senatulu politicu, pe estu din urma pentru senatulu judicialu.

Acest'a este cuprinsulu scirei oficiose publicate in „Wr. Ztg.“ despre nouele denumiri.

Noulu acestu provisoriu, din care numai diet'a ne va poté scote, care inse se vede a fi unu mediulocu neaparatu de a se poté conduce chiaru si alegerile la compunerea dietei viitoare in intielesulu diplomei din 20. Octombrie 1860 si alu patentei din 26. Februaru a. c., ne va sierbi, precum credemu, de scola, in care vomu invetiá cu totii, cum va se se aplice in vietia practica principiulu egalei indreptatiri politice intre natiunile si confesiunile patriei nostre, in sensulu politice guvernului.

Noi ne esplicamu acestu provisoriu numai in sensulu acest'a, dandune sperantie, cumca Mai. Sa preabunulu nostru Monarchu, cá unu soveranu dreptu pentru toti supusii sei, se va indura a mediulocu in facta o mai adeverata si mai drepta definitiune a egalei indreptatiri, decatu cum o pusera in praca ultraconstitutionalisti patriei nostre. Cá se speramu acest'a ne indreptatiese chiaru si denumirea pregratiosa a multu pretiutulu nostru barbatu cons. L. V. de Poppe presiedinte in cele judeciale, in care ramura potemu dice, ca romanulu cá si ceilalti colocutori va afla o drepta multumire.

In urma mai adaugemu ceva din cele ce le scrie unu cor. din Monachiu in Bavaria catra „Monitoru Franciei.“ Morbulu nationalitatiloru, dice elu, a ocupatu cá o ametiela cele mai slabe puncte centrale ale poporului; elu face, cá mesurile ce diacu in interesulu generalu, se nu se póta esecuta, si silisce pe guvernulu, cá se iee in mana dictatur'a, care lui nu'i e placuta, care inse in impregiurari cá acestea singura póte apera monarchia de total'a ruina. — Si incheiamu cu dorintia, cá se vedemu in scurtu implinite insetatele nostre desiderii, de a nu mai vedé imperati'a absolutismulu si de a ne bucura de o libertate constitutionalu autonoma in patrie in sensulu eternei dreptati, care singura ne póte ferici pe toti. —

Petitiune. Adresa. Plânsóre. Representatiune. Rugaminte.

Dreptulu de a petitioná.

(Incheiere din Nr. tr.)

II. Candu unu poporu intregu, o natiune, unu statu isi da suveranitatea s'a in manile unei singure case domnitore séu si in ale catorva barbatu, ori si in ale unuia singuru, atunci judecandu pe omeni si lucrurile loru totu numai dupa natur'a si scaderile omenesci, nu a lipsitu din vechime a' si pastra si pentrusine óresicare garantii (chezasii) pentru viitoru. Poporulu adica da la manile regimulu puterea armata, vistieria cu tote veniturile tierei, cum si o multime de alte drepturi importante le concentra in acelasu, pentrucá elu se nu póta dice, ca e prea marginitu, ca nu póte lucra pentru binele, fericierea si securitatea poporului. Din contra unu poporu, carele voiesce in adeveru se fia si se remana liberu intre terminii legiloru intocmite si asiediate de reprezentantii sei, ingrijatu cá nu cumva mane poimane insusi guvernulu se aluneca a resturna legile, isi reserva pentru sine cá de controla, de veghere, de contrapondu, cateva drepturi din cele care se numescu fundamentale, precum: „incuviintiarea sumei de dare ánuala, — numerulu recrutiloru dupa timpu si impregiurari, — responsabilitatea ministriloru catra camera legislativa, — publicitatea debateriloru in camera si la tribunalele judecatoreci, libertatea tipariulu, — dreptulu de a petitioná.

In tierile europene cate se bucura in dilele nostre de cate o constitutiune mai angusta séu si mai larga, guvernele suntu obligate a recunosce poporaloru in casulu celu mai reu incai dreptulu petitiunii. Se ne insemnamu inse, ca acestu dreptu scumpu in mai multe tieri e recunoscutu numai camerelor legislative, eara nu si altoru corporatiuni ori persone private, si ca tocma in acestu punctu mai domnesce inca o mare confusiune de idei.

Camerele au cu adeveratu dreptulu de a inainta la tronu dorintia, vointia, neindestularile, asuprelile si impilarile cate se voru fi intemplandu, séu in petitiune formala, séu in forma de adresa ori raspunsuri ce facu ele la cuvintele de tronu, séu cá greominte (gravamina et desideria), séu si cá propusetiuni ori motiuni (propositiones et motiones) pe acolo, pe unde membrii camerei inca au dreptulu constitutionalu de a propune spre desbatere si deliberare proiecte de legi si de indreptarea unoru nelegiuri care se voru fi ivitu si introdusu dupa timpuri, de esemplu precum a fostu din vechime in Ungaria, Transilvania, Croatia si in alte cateva tieri; ca deca camerele séu dietele nu s'aru mai bucura nici de atata dreptu, atunci ele nici ca ar mai merita frumos'a si nobil'a numire de camere legislative, ci ar fi numai nesce papusierii, adica corporatiuni compuse din ómeni destinati a incuviintiá ori ce capritiuri ale guvernului, séu cum au disu odata Schlözer, ómeni privilegiati spre a vinde drepturile tierei. Este deci invederatu, ca camere fara dreptu de a petitioná nici ca se potu cuta. —

Si cu tote acestea se scia, ca mai alesu in nnele staturi germane inca si dreptulu de petitiune alu camerelor este marginitu si restrinsu in mai multe moduri maestrite. Asia unele constitutiuni tienu, ca o petitiune numai atunci se póte nainta la tronu, deca coprinsulu aceleia va fi priimitu de catra maiortatea ambeloru camere. Acum sepunemu ca camera deputatiloru alesu de poporu voiesce a petitioná tocma desfiintiarea unoru privilegii séu monopoluri, de care se bucura nobilimea cea mare spre impilarea si stricatiunea poporului. In asemenea casu ar fi o minune deca o camera de maguati se va invoi la o petitiune indreptata tocma in contra familiiloru, din ai carei membri este compusa densa. Aci nu avemu trebuintia de a cautá esemplele prea departe, ca ne impedecamu de ele la totu pasulu. Imperatulu Iosifu II. voise a desfiintiá elu insusi cá monarchu mai multe privilegii tiranice popesci si aristocratice; ci acestea doue clase de ómeni mai voira peirea bunului domnitoru, decatu se lase o iota din grasele si unsurósele loru privilegii. In a. 1789 si 1790 adunarea nationala francésca prochiamá si introduse drepturile omenesci, desfiintiá tote privilegiiile afurite si tota diferintia de clase sicaste. Scirea acestei fapte maretie strabatú prin tota Europa si pana in tierile nostre. Atunci grija cea dintai si cea mai mare a aristocratiei acestoru tieri a fostu cá, in dietele dela 1790 et 91 se si ingradésca si asecuré faia cu tronulu si cu poporulu, tote privilegiiile si monopolurile loru si tota predominarea asupritore din seculi; eara ceea ce au patitu romanii pe atunci candu capii loru inca au apelatu la drepturile omenesci, este de prisosu a mai repeti aici, ca acum o sciu si scolarii gimnasiasti. Au trebuitu se tréca 58 de ani si se se dea multe petitiuni (oprite si pedepsite), pana se ajungemu celu puciuu la ceea ce veduramu in 1848 candu privilegiatii se lepadara de sila bucurosi de ceea ce nicidecum nu erá cu potiinta de a má pastra. — Si pentruce tote ecestea? Pentruca de o parte dietele (si congregatiunile comitatelor) erá compuse per eminentiam din privilegiati, eara altoru corporatiuni si persone séu nu le erá nicidecum ertatu a petitioná, séu numai cu celu mai mare periculu poté cineva face acest'a.

Din acestea incheiemu, cumca dupa teori'a dreptului naturei ai alu mintii practice, atunci candu unu corpu legislativu e compusu din doue camere, trebue se i se recunosca fiecareia competintia de a petitioná si singuratece, adica si una fara alta. Este apoi cu totul altu ceva, deca petitiunea va fi avendu loru si deca guvernulu afla cu cale séu nu, de a o luá in pertractarea s'a, a o dá si in desbaterea celorlalte camere.

Intr'aceea dreptulu de petitionatu alu camerelor in generalu nu mai e trasu la indoiela, decatu numai in acelea staturi curatu absolutistice, pe unde nu e vorba de constitutiune si de camere, prin urma-

re nici se mai afla cineva cui se mai denega ceva, ca pe acolo sunt denegate ori ce drepturi de-a-valmá. Ci dreptulu care se disputa si se denega popóraloru mai cu deadinsulu si mai adesea este acela de a poté subterne ómenii particulari si corporatiunile petitiuni atatu catra camere legislative catu si la tronuri. Este invederatu, ca acés-ta costiuue pentru noi romanii inca e una din cele de viétia. Trist'a esperiintia de tóte dilele ne invétia, ca pe catu timpu romanii nu sunt recunoscuti prin o lege fundamentala de statu cá natiune constitutiva, séu cum se dice in legile Ardealului, natiune regnicolara, séu celu pucinu, pe catu timpu ei nu si au ale loru municipalitati legale, pe atata, ei ne potendu figurá necum cá natiune, dara nici cá o corporatiune órecáre, cum amu dice catu unu tiehu trenturosu, dreptulu loru celu firescu de a petitiuná numai catu este toleratu de joi pana mai apoi, precum aceast'a se adeveri intr'unu modu fórtre tragicu in a. 1851 cu deputatii nationali cati se mai aflá atunci la Viena, si precum chiaru astadi ni se amerintia din unele parti aici in tjéra*).

Este adevveratu, ca municipalitatile Ardealului (cetatile, comitatele, scaunele, districtele) si pastrara din seculi pretiosulu dreptu de petitiune. Ci de ce mai ascundemu pisc'a 'n sacu? Este prea bine scitu, cum stau pana acum romanii cu municipiele. Tocma si in acelea in care s'aru pareca ca romanii se afla in pusetiune de a'si inaltia graiulu loru in favórea natiunii, intre ce doreri cumplite se póte nasce cate o petitiune! Se se mai denega si in viitoru dreptulu de a te plange, de a reclamá si a cere prin particulari, prin subscriptiuni adunate, si vocea de dorere séu de bucuria a romanului earasi nu se va audi nici pana in alu doilea satu; pentruca precum s'a observatu in Nr. tr., auctorii petitiuniloru se potu dechiará iudata de advocati dintre drómuri (Winkeladvocaten), de turburatori (Aufwiegler, Bujtogató), eara subscriptiunile de false, culese prin indemn si vorbe amagitóre si totu cuprinsulu petitiunii de minciuni nerusinate, precum aceast'a s'a in-templatu de nenumerate ori pana si in anulu acest'a si anume in Aprile si Maiu cu ocasiunea restauratiuniloru. Apoi condic'a penala austriaca coprinde §§-i fórtre asprii pentru Winkelreiber si Aufwiegler. Din contra eara nici o lege fundamentala, nici o diploma si nici o patenta nu asigura poporulu dreptulu petitiunii. Asia totulu ce avemu astadi in aceasta privintia este numai o tolerantia usque ad beneplacitum, déca nu si mai pucinu, adeca aceea ce sta negru pe albu anume in constitutiunea marelui ducatu Hessen: „Ein Petitionsrecht der Einzelnen und Corporationen in Hinsicht allgemeiner politischer Interessen, welche zu wahren bloss den Ständen gebührt, findet nicht statt, und eine Vereinigung Einzelner oder ganzer Corporationen für einen solchen Zweck ist gesetzwidrig und strafbar.“

Se mai punemu acum, ca libertatea tiparului inca ar fi séu fórtre tiermurita si strimtorata séu cu totulu sugrumata, ca in camer'a legislativa inca nu ai fi representatu, séu nu dupa cuviintia, apoi se'mi spuna cineva, pe ce cale ar mai fi in stare poporulu de a se apropié cu rugamintea s'a la tron si la gubernulu aceluia in afaceri de interesu comunu — et erit mihi Magnus Apollo.

Zernesci, in dia'a de Mateiu evang.

G. B.

TRANCSILVANIA. Брашовъ, 2. Дек. н. (Деспре асоциациянеа трансилванъ пентрѣ литератъръ ши днаинтареа дн кълтъръ а попорълзи ромънъ.) Спре а дндестъла доринца май мълторъ домни компационал ши компатриодъ, карѣ дела инъгърареа Ассоциациянѣ днкоче воиндъ а се информд дн привинца зпоръ днспрецирърѣ факъ днтребъчнѣ ла Редакциянеа Газетеѣ, пе лътмъ воѣ а рѣспонде зрмътореле :

1. Noi nъ ne dnoimъ, кѣткъ опоравилъ комитетъ алъ асоциациянѣ, решезторъ дн Сивѣ, дндатъ дн челе днтъ ши мединде але сале (днтре каре зна ва фѣ тѣне) ва ши денъми прин тóте днтърѣле локѣте де ромънѣ колекторѣ сѣз касѣрѣ пентрѣ администрареа ла комитетъ а контривинделоръ сѣз ажторелоръ анъале, пе каре май мълдѣ вървдѣ денероши снт детерминадѣ а ле фаче опре днаинтареа тѣрвдълѣ скопъ алъ асоциациянѣ. Пъпъ атънѣ

2. Стъ дн воѣа фѣкърѣвѣ де а тримѣте орѣче сѣме де адрептълъ ла Комитетълъ асоциациянѣ ши респектѣве ла венеравилъ пресидѣ алъ ачелъвѣ, знде се воръ днкаса ши петрече рѣгълатъ прин амплോидѣ асоциациянѣ ла протоколълъ дестинадѣ опре ачѣста.

3. Нѣмеле тѣзроръ мембрѣлоръ асоциациянѣ, кѣт ши сѣмеле контривѣте ое воръ пѣвлѣка несминтѣтѣ.

4. Кам пълъ ла че сѣтъ сѣз кѣпиталъ с'ар чере пентрѣ ка оъ се ажнъгъ скопълъ асоциациянѣ пóстрѣ, ачѣота нъ е нимѣнѣ дн старе де а о прекакълла дн зѣле пóстрѣ. Тревъинделе нациѣнѣ пóстрѣ се кѣмътъ legionъ. Съ кѣдетъмъ нѣмай днтре о миѣ алтеле ла липса чеа марѣ а кѣрѣлоръ де днвълдътъръ, ла пенъмърателе тревъинде де ажторѣ челъ пѣвѣнѣ пентрѣ стъденѣнѣ емѣдѣ дн дѣмънаси ши днаинтатѣ ла врезна дн факълѣтѣ, ла липса тоталъ де

факълѣтѣ карѣ, днтре каре чеа днтълѣ естѣ чеа изрѣдикъ, фѣрѣ каре поѣ тотъдеазна вошъ фѣ дн липсъ де амплോидѣ ши адвокаци де ажнѣсѣ, карѣ сѣ айзъ липса национал кѣт амъ зѣче дн депѣналоръ потестатѣ ши сѣ фѣе дн старе де а лѣкра кѣ тóтъ днлеспѣреа ши кѣ опóре дн ачѣеаш. Социетатеа тѣсѣлѣлѣ знгърѣскъ дн Кължъ пѣчѣдекъмъ нъ арѣ скопъ ашеа днтѣсѣ ка Рѣспѣзнѣа пóстрѣ, ши тотън мембрѣлѣ ачелѣа аз ажнѣоъ ла пѣтърѣлъ де зна миѣ опѣсѣте, еарѣ кѣпиталълъ дѣ трѣче департе прѣсте 200,000 ф., еарѣ акѣт авѣа дѣпъ трѣи апи де виѣтъ а ши днчепѣтѣ а'ши кълдѣ зпъ едѣфѣчѣ днладѣнѣ пентрѣ днкѣперѣле еѣ. Дѣчѣ дѣкъ тотъш чѣнева воѣште сѣ азъ ши де о дѣфѣр потъндъ ши рѣспѣкатъ, поѣ пе айчѣ крѣдетъ ашеа, кѣткъ зпъ венѣтъ апѣалъ де 20 пълъ дн 25 миѣ фѣорѣнѣ пентрѣ социетате ар фѣ зпѣлъ дн челе модерате; прѣкѣт ши ачѣеа, кѣ атъта пóте сѣ есѣ дела нациѣнеа пóстрѣ.

5. Noi din títzla че пóртъ асоциациянеа пóстрѣ пѣчѣдекъмъ нъ потѣмъ дѣдъче ачѣа опѣнѣне а зпора, ка ши кѣт ачѣеаш ар фѣ дестинадѣ нѣмай пентрѣ ромънѣ трансилванѣ, еарѣ нъ май въртосъ пентрѣ тоѣ ромънѣ дн цѣрѣле локѣте де еѣ дн имперѣлъ азстриакъ. Адеврѣтѣ кѣ асоциациянеа се нѣмѣште трансилванъ, пентрѣкъ ачѣеаш дн днтѣмларѣ с'а зрѣтѣ ши дшѣ арѣ а са рѣшѣдиндъ дн Трансилвания: ачѣеаш днсѣ е дестинадѣ а пѣинта литератърѣ ши кълтърѣ ромънѣлоръ прѣсте тотъ. Апоѣ се пóте óре ка литератърѣ ши кълтърѣ ромънѣлоръ сѣ дѣвинъ вреодатъ монополълъ нѣмай алъ зпѣи пѣрѣдѣ оѣз фракѣцѣнѣ де ромънѣме?! — Нъ Домнѣлоръ нъ, чѣ ачѣстъ асоциацияне е датóре а прѣимѣ, а дшѣрѣдѣша ши а дшѣпърѣтѣши дн фѣрѣтеле активѣтѣнѣ оале пе тоѣ ромънѣ, дѣка се штѣе днлѣца май прѣсѣсѣ де орѣче прѣфѣрѣндъ егѣистѣкъ а зпѣлѣ провинѣиалѣстъ рѣз днделѣсѣ, де каре сѣ пе апѣре черълъ дн тоѣ оекълѣ.

6. Асоциациянеа се ва фѣрѣ де политѣка прѣсѣнтълѣ ка де зпъ перѣкѣлъ адъкѣторъ де пóрте сѣзърѣ. Г. Барѣдѣ.

Clusiu, 20. Noembre 1861. Devis'a si credint'a politica a inteligintii romane in caus'a nationala, acum cá priu unu artificiu infernalu se pata, se profaná in santién'a s'a prin ominosulu si nefericitulu votu alu consiliariloru, ce figurédia cu nume de romani la gubernulu magiaru din Clusiu, — aparandu legile din 1848 si cele mai dinainte.

De unde vine aceast'a? de acolo, pentru cá pe consiliarii romani iau alesu si propusu magiarii.

In recunostinta asia dara catra magiari si ad captandam benevolentiam, au datu acelu votu.

Ei fie ori cum, destulu ca acela se privesce cá din partea consiliariloru romani, si au stricatu nespusu causei nationale, taindu dea-dreptulu in contra tuturoru petitiuniloru nationale.

Ce este dar' de facutu? — aceeaasi ce face gradinariulu, déca intr'unu pomu se usca unu ramu séu altulu; aceea ce face mediculu, déca unu medulariu séu altulu alu trupului este gangrenosu — le taie, le departa de trupú, cá se mantue viétia lui. Unu votu de neincredere acelor consiliari ultramagiari, — caei acei consiliari suntu numai uneltele magiariiloru.

Acestea suntu cuvintele corespondintelui de lunga Muresiu I. R., care nu concedu vreo indoieála despre aceea, ca ele suntu menite de a face propaganda, de a nimici moralicesce pe numitii 3 consiliari inaintea poporului romanu si carii prin urmare cupriindu in sine unu atentatu asupra vietii morale, o provocare, care nu se póte ignorá fara vatamarea celoru mai sante datorintie catra sine insusi — datorintieloru de ónore, care este bunulu celu mai pre susu de tóte bunurile lumesti, pentru fiacare individuu, séu familia. Acestu bunu l'au lutu corespondintele dela Muresiu de tient'a sagetei sale cei otravite. Fiamu dara ertatu — dupa atata patientia — a face intrebuintiare de dreptulu apararei.

De si se provóca acelu corespondinte pe óresi care conclusu alu comitetului permanentu, cu acestu asertu debue totusi selu ignorediu, nevinduse pana acum in publicitate unu atare conclusu vatamatoriu; da neci nu'mi vine a crede asia ceva atunci, pe candu in fruntea comitetului in Sibiu se afla unu barbatu venerabilu, care sciindu impreuná harnic'a diplomatica cu postulatele bune cuviintie si cu o logica sanetósa, are pe lunga sine o presumtiune de totu contraria. —

Mai incolo debue se declaru solenelu fačia cu unele afirmatiuni gresite, ca votulu celu cuestionatu este datu numai cá opiniune individuala, eara nu in numele natiunei. Dovada se fia cuprinsulu lui insusi.

Se vedemu dara cu ce iustifica corespondintele omorulu moralu, care se incercá alu deseversi asupra nóstra? Votulu separatu, cetitu cu sange rece, fara patima, da fiescaruia catu de putinu adaptu in drepturile de statu ale Transilvaniei de a pricepe, ca tient'a lui nu este álta, decatu apararea independintii, a dreptului de statu alu patriei, care este si alu romanului. Ast'a fú singura caus'a, care ne indemná a ne alaturá lunga representantia gubernului. Cuprindese in acelu votu ca noi nu amu voi inarticularea natiunei, séu ca nu amu voi diata sub

*) Magyar Ország. Kronst. Ztg. din 18. Noembre etc.

nice unu pretestu? — Neci decum. Acestu votu numai atatu constatădă, ca pre candu scriitoriulu articolului cu amicii principieloru lui se strudesce a ferici nătiunea pe calea aleasa de densulu, eu cu amicii principieloru mele cugetamu a înaintă totu catra acelu scopu, inse pe altu drumu — pe drumulu terenului legalu. Asia dara deosebirea între unii si altii privesce numai la quomodo, la modu, eara nicidecum la scopu.

O premisa — sum siguru — că aceast'a nu va află nime in acelu votu, care se justifice o asemenea consecintia, că cea tras a de corespondinte in articolulu seu.

Motivulu principale, care m'au îndemnatu a sprigini acelu votu, este, ca terenulu legiloru positive se pare a fi dupa opiniunea mea individuala singurulu aptu, de a corespunde atatu intereseloru preinaltei diastii si ale patriei comune, catu si a natiunii năstre, singurulu destoinicu, de a ne scôte din cararile laturale, pe care obosimu de diece ani si mai bine, varsandu sange si bani fara se ajungemu la rezultulu doritu. Pôte ca convingereami e gresita, nu pociu afirmă contrariulu, pentru ca darulu infalibilitatei nu'lu amu. Da cutediu a afirmă, ca convingereami, de si gresita pôte, este curata. Aici facu provocăre la tier'a Barsei, a Oltului si la Sibiu, unde avuiu norocire a servi că amplotiatu c. r. in deosebite posturi. Locuitorii romani din acele tienuri, cari au avutu cu mine de a face, credu ca nu'mi voru denegă atestarea, deca portarile mele in si afara de oficiu nu au fostu dupa potentia'mi destulu de romanetie. Asi poté argumentă si cu date factice atata curatien'a cugetului meu, — se fiu bine judecatu — catu si destoinicia terenului legalu spre a înaintă caus'a nationala, deca m'aru ertă delicateti'a jurstariloru, in care traimu, si pusetiunea oficiosa, in care me aflu că membru alu guvernului. Credu inse, ca timpulu carele este mediculu tuturoru bôleloru, prin urmare si alu epidemieloru politice, va da candva ocaziune contrariiloru mei de convingere despre adeverulu celoru dise. Pociu se fi gresitu, repetedi eara — dar' tocma asia potu fi gresiti si contrarii principieloru mele, lipsindule loru că si mie darulu infalibilitatei. De aci se vede, catu de contrariu cu regulele logice este a obtrude opiniunea s'a altora. Diversitatea opiniuniloru produce dispute, adeveratu, inse — aceea numi va denegă corespondintele, ca pe catu este lucru barbatescu portarea unei dispute cu motive ex obiecto, atata de injositoriu, imoralu, este a trece in personalitati, a luă persón'a ear' nu opiniunea de obiectulu atacului, cum facu scriitoriulu articolului dela Muresiu.

Acum întrebu eu, cum este justificata afirmati'a lui, cu care me inferedă de inamicu alu causei nationale atunci, pe candu — dupa cum aratau mai susu — deosebirea între convingerea mea si a domnialui privesc numai la alegerea mediulôceloru, a drumului, eara nu la scopu?

Tocma asia: că candu amu dice, ea cela ce crede in painea dospita, nu va castigă imperati'a ceruriloru — este paganu fačia cu cela ce crede in cea nedospita, séu viceversa, de si amandoi apara una si aceeași religiune crestina.

Se facemu ceea ce face gradinariulu séu mediculu etc. Inspaimantatôre cuvinte — horrendum dictu. De ar ecista identitate între corespondinte si natiunea romana, atunci ar fi dictamenulu mintiei sanetôse, că eu neasteptandu operatiunea gradinariului séu a medicului, se me rupu insumi cu manile mele de o tulpina, de unu trupu că acela; inse departe se fia de mine a identifică pe corespondinte cu natiunea romana a ascrie acesteia tendinti'a cea vatamatôre de umanitate, de bunacuviintia, a pomenitului corespondinte, alu identifică cu o natiune, care in vatr'a s'a cea mare nutresce sentimentele cele mai humane si mai naturali, nestricate, pentru toti fii rei de o potriua

Debue ca gradinariu si medicii asemenea corespondintelui au grăsatu de secolu in gradina, in sinulu bietului poporu romanu, de vedemu adi multi pomi frumosi in gradini straine prasiti din ramii tulpiniloru romane, multi medulari sanetosi transplantati la alte corpuri, earu pe corpulu romanu slatitu, slabitu in organulu principalu vitalu: in inteligentia si aristocratia, inlaturandu bagu séma in loculu ramului uscatu pe celu verde, departandu in loculu madulariului bolnavu pe oelu sanetosu, cum cam face unu gradinariu fora sciintia. Altuminteri cum se pôte, că unu poporu vechiu de secolu, numerosu că alu nostru, se aiba inteligentia, aristocratia in proportie asia nepotrivita, ca-ci este lucru firescu ca nime nu paraseste bucuros vétr'a cea parintéscă, unde elu este omenesce tractatu?

Votulu acelu ominosu si nefericitu au stricatu multu causei nationale. Pasulu acesta este ca multu mai ridiculu, decatu că se merite reflexiuni. Va se dica, noi trei inși amu datu alta directiune in politic'a imperiului. Da ôre disolvarea dieteloru din Ungaria si Croatia volulu nostru o a produsu? mesurile esceptionale urmate si urmande, noi leamu causatu? Nu me sfiescu a dice, ca acelu asertu se vede a avé de scopu a servi numai de pretestu spre acoperirea eroriloru partrate — paremise — de altii in caus'a nationala.

E cu neputintia a presupune, ca corespondintele crede sinceru

asia, ca votulu nostru dóra ar fi acela, care ar fi datu direptiune noua in politic'a monarchiei.

Ce se mai dicu despre asertulu finalu, unde se afirmă, ca votulu nostru taie in contra tuturoru petitioneloru nationali?

Da ôre episcopii Bobb si Gerasimu nu au staruitu pentru efectuarea drepturiloru nationali tocma pe terenulu legalitatei, ôre episcopii Leményi si Moga nu totu pe acelu terenu au nadiuitu pentru e-luptarea drepturiloru egalî pentru romanii din fundulu regiu? O aruncatura de ochi in petitionile respective e destula dovada despre neadeverulu articolului cuestionatu chiaru si in privinti'a aceast'a.

Nu pociu gaci pre fabricatoriulu corespondintiei, ca-ci spiritulu si caracterulu ei de a voi par fors a obtrude convingerea s'a altora, de a suspiciónă pe cei de alta opiniune, ai dechiară pe acestia de nero-mani, a se încercă de ai escomunică din sinulu poporului de care se tienu ei dupa dreptulu nedenegaveru firescu, a face propaganda in contra loru, se pare a deminti loculu datului si literile subsemnate I. R. séu baremi ale ivi de imprumutate si a'mi infăiosă de auctoru pe o persóna de totu alta, la a carei nume literile pomenite nicicum nu se potrivescu*). In sfarsitu fia acela ori cine, articolulu Dumaniului pôrtă in sine atestatul nesciintiei de a tutelarisă consciinti'a, opiniunile altor'a, de ale denegă chiaru nationalitatea phisica celoru ce credu almintre-lea, o maniera, careia asemenea dóra annalele Domniei vladiciloru din Muntenegru nu potu arată.

Seracu poporu romanu! cum se seamana sementi'a dusmaniei între fii tei într'unu momentu, candu iubirea, inbraciosiarea fratiéscă face trebuintia că panea de tôte dilele!!

Atata va fi destulu dóra, că se încete a tari atacuri vetematôre de onôre in foile publice, de unde nu, pe viitorime voiu luă in ajutoriu acei §§. din codicea penala, pe cari s'an milostivitu Maiestatea Sa Domnulu Nostru ai designă de garantia pentru sigurantia de avere, persóna si onôre.

Aldulianu.

Къжж, 1. Дек. Новѣ прешединте провѣсориѣ аѣ гъбернѣлѣ трансилванѣ Екс. Са Дн. генералѣ локотенентѣ контеле Крѣневиле се аштѣнтъ аичѣ пе теркзѣрѣ вииторѣ дин 4. Дек. Токмаѣ се казѣтъ касѣ де локзитѣ. Генералѣ Крѣневиле о кзпоокзѣтѣ дин рѣвоизѣлѣ италиенескѣ дела 1848/9, дзѣз ачѣев дин активитатеа са дела Франкзѣртѣ, апоѣ дин чеа маѣ прѣспегѣ эпохѣ а пѣчиѣ де ВѣлаФранка шѣ Цѣрѣх, еарѣ маѣ декзѣрндѣ ка ажзгорѣ аѣ гъбернаторѣлѣ Знгариѣ. Де виѣз францозѣскѣ кз адеврѣатѣ, днѣс пѣрѣпѣдѣ Екс. Сале о'аѣ патзрѣаликатѣ (индѣпенатѣ) токма шѣ дн Знгариѣ днѣс пе ла 1810.

Дн 25., 26. шѣ 27. с'аѣ динзѣтѣ аичѣ адзпарѣа генералѣ пе аѣ треѣлеа апѣ а Соѣиѣтѣдѣиѣ мѣсѣзѣлѣ трансилванѣ. Ачѣа адзпарѣа естѣ шѣ пѣнтрѣ поѣ ромѣниѣ дестзѣлѣ де интересантѣ атѣтѣ ка екземпѣз де о новѣлѣ рѣвалитатѣ, кѣтѣ шѣ пѣнтрѣкѣ Дн. Др. Іосѣѣ Сабо, карѣ а дескѣкѣ адзпарѣа дн локзѣлѣ прешедингѣлѣ конте Е. Міко, зѣче дн кѣвѣнтѣарѣа с'а днтрѣ алтеле, кз спѣрѣтѣлѣ рошанилорѣ веки а стрѣзѣтѣтѣ дн пѣшжнтѣлѣ Дачѣѣ атѣта де проѣзндѣ, днѣкѣтѣ фозтѣиѣ локзитѣрѣ маѣ веки шѣ шерѣѣ аѣ лорѣ — ашѣдѣдѣ де а лорѣ дешертѣчѣне наѣионалѣ денегзндѣ'шѣ пѣтѣмѣле лорѣ проѣрѣз (де дакѣ сѣѣ де славѣ? Дн. Сабо лѣ пе спѣсе) шѣѣлѣ лзатѣ пѣтѣмѣле фозтѣилорѣ Домнѣ аѣ лорѣ . . . . .

Де алѣмѣнтѣрѣа мѣсѣзѣлѣ ачѣста пе карѣ Дн. Сабо дѣлѣ цѣле маѣ де зѣкѣлѣлѣ адзпозѣтѣ мѣнтѣлѣлорѣ аѣ наѣионалѣтѣдѣиѣ маѣгарѣе дн Трансилванѣа дн тѣмпзѣлѣ скзѣртѣ пѣмаѣ де треѣ аѣ а пѣнтатѣ де мѣпзѣне, пѣнтрѣкѣ пе лѣпгѣ капѣталѣлѣ че трѣче прѣсте 200 мѣл, апоѣ бѣлѣотѣка, мѣсѣзѣлѣ шѣ пѣтѣрѣ пѣсте 26 мѣл томзѣрѣ де кѣрдѣ; аѣарѣ де ачѣстеа се маѣ аѣлѣ адзпате сѣѣ маѣ бѣне дн партеа лорѣ чеа маѣ марѣ дѣрѣите: ла секѣдѣнеаѣеолоѣдѣкѣ 1038 вѣкѣдѣ, ла палеонтоѣлоѣдѣ 1321, ла мѣнерале 4338; ла планте 2659 маѣ тѣте патриѣтѣче арделенѣ! — ла аѣнѣмале 1100; ла чеѣле фѣрѣ спѣнарѣ, фѣлѣтѣрѣ, скоѣче шѣл. дн пѣтѣрѣ тоталѣ де 21 мѣл, еарѣ колѣкѣдѣнеа пѣтѣмѣматѣкѣ ла 10819 вѣкѣдѣ де монѣде. Апоѣ маѣнскрѣпѣте де тѣпзѣрѣтѣ прѣсте 10) томзѣрѣ.

АВСТРѢА. Вѣѣна. Маѣ. Сава порнѣ дн 30. ла Венѣдѣа дѣнѣ че дѣнѣ конѣерѣндѣ мѣнѣстерѣалѣ асѣрѣа вѣзѣтѣлѣлѣ.

Гр. Анонѣ жѣдѣчѣле кѣрѣѣѣ ш'аѣ датѣ дѣмѣцѣнеа дн 29. шѣ сѣ креде, кѣ дн локзѣлѣ ва зрѣта гр. Алѣмѣшѣ.

Есч. Са Дн. метрѣполѣтѣ гр. Алѣсандѣрѣ Ст. де Шѣлѣхѣдѣ дѣнѣ че маѣ авѣ дн 28. Ноѣмѣрѣ азѣѣендѣ ла Маѣѣстате ва венѣ ла днѣпѣтѣлѣ л. Дѣчѣмѣрѣ ла рѣшѣдѣнѣа оа.

Днтрѣвѣчѣнеа пѣнтрѣ конкѣзѣмарѣа дѣтеѣ Арѣеалѣлѣлѣ днѣс пе с'аѣ отѣрѣжѣтѣ дѣфѣнѣтѣвѣ, кѣ акѣтѣ се факѣ тѣрѣѣ инстрѣкѣдѣнѣле пѣнтрѣ позѣлѣ провѣсориѣ, кѣтѣ арѣ се прочѣдѣтѣ.

Есч. Са Дн. епѣскопѣ Лѣзовѣкѣ Хаѣналѣдѣ аѣ авѣтѣ днѣелѣнѣгѣтѣ конѣорѣѣре кѣ капѣелѣрѣлѣлѣ гр. Надѣшѣдѣ шѣ дѣнѣ азѣѣендѣ ла днѣпѣтѣлѣлѣ сѣ ва рѣпѣтѣрѣче аѣаѣѣ.

Маѣ. Са а дѣрѣѣтѣ пѣнтрѣ едѣѣкареа вѣоѣрѣѣѣеѣ ром. кат. дн Сѣрѣшѣора 400 фр. шѣ архѣдѣѣѣѣе Лѣзовѣкѣ Іосѣѣ 100 фр.

*) Ва еѣ.

Cronica esterna.

РЪСИЯ. Пъль дикътъ дпсъ съ дпвоеште аристокрація Ръсіеі кз принципіале де егалитате дп фантъ, съ vede маі впе дпн опъсъчнїле еї фъкъте дп контра шъсърїлоръ лзате де гъвернѣ дп прївїнда дпдрептъдїреї егале кз дъранїї, еа адекъ възъ кз гъвернѣлѣ протеце дъранїї шї елїверъ склавїї, шї вреа кз ачѣаста а се дпгръдї кз потеряе демократїкѣ монархїкѣ, каре, ка зпъ принципїс с'ащ адоптатѣ де тоте потеряе европене, дпн конвїнцере, кз сїнгърѣ ачестѣ принципїс ле маї пѣге гаранга сзсцїпереа тронзрїлоръ; аристокрація даръ не лънгъ пердерїле материалї прїн десровїре, каре ле vomѣ vedé маї жосѣ, съ vede акъм амерїнцатѣ шї прїн принципїлѣ де егалитате дп дрептълѣ сзѣ ескїсївѣ де а порта еа дерегъторїеле де статѣ; аша еа се дпцелѣоъ, де а претїнде dela дпмъратълѣ о констїтзцізне імперїалѣ, дп каре дпсъ оз'шї пѣтъ смълде шї скъпа кзтъ де пзцїпъ прерогатївѣ сѣѣ протїв ма офїціеле статълї, дптокма дзпъ кзт оз афлъ ачестеа дпкордърї шї дптр'алте стате дптре аристокраціѣ; шї пзмаї дп дпцелесълѣ ачестеа чере еа констїтзцізне, каре негрешїтѣ оз айбъ зпѣ фзндаментѣ де репрезентъчъне кз зпѣ чепсѣ кзтъ де шаре, пентрѣ ка дп зршъ еаръшї пзмаї еа ка маї авзтъ сз'шї есерचेзе дпцелїнда дп статѣ, дптокма кзт дореште а решънѣ кз партеа лезлї шї аристокрація дпн Полонїа, Зпгарїа шї Прїнцїпате etc. Гъвернеле дпсъ тоте шї претзгїндепеа казтъ кз лзмпїареа а фаче дптре повїліме шї дързпїме о пръпастїе шаре, дпкътъ сз пз'шї пѣтъ нїчї декъм а'шї аплана дптре оїне дїферїнделе шї апої елѣ сз айбъ тзпъ лїберъ, де а domпї пеоте о парте лзптаче кз ажъторїзлѣ челеїмалте.

Дѣкъ п'арѣ фї лзтеа егалїтздеї дрептърїлоръ, амѣ требзї сз рекзпѣштемѣ, кз аристокрація ащ пердзтѣ фѣрте мзлѣ, дпсъ ачееа дпкъ е дрептѣ, кз чееа че ащ пердзтѣ еа, пз ащ фотѣ а еї, чї ащ фостѣ пзмаї зпѣ фзртїшгѣ дпн дрептърїле оменїтздеї, пентрѣкѣ треї лзкрзрї с'ащ пзскзтѣ деодатѣ дп лзте: омълѣ, лїбертатеа шї лзмпїа, шї кзндѣ ачестеа треї сз афлъ де тзпъ лаодалтѣ, атълчї пз маї пѣте кзлзрї нїчї о класъ де попорѣ не гзтзїл челеїмалте. Дпозъ сервїлїстмълѣ шї летардїа не пѣте еаръшї адъче озптѣ пзпъкзлѣ аристокраціеї, дѣкъ гъвернеле се ворѣ конвїнцере, кз е маї мзлтъ пзтере дп еа, декътъ дп дъранїї пентрѣ сзсцїпереа статълї шї сїгъранца тронзлї. Ачестеа се лз о пердемѣ дпн vedере нїчї пої не аїчї, че сзферїмѣ де аоешенеа бѣлз лїпїчѣсѣ. — Сз vedемѣ, кзтъ давъ авѣ аристокрація рзоз кз депъгъзвїреа, кз а пѣстръ авѣ претзгїндепеа пзмаї фолѣсе, кз шїащ лзатѣ депъгъзвїре шї п'аре дрептѣ де а претїнде преваленцъ.

(Зршаре.) Давъа аристокраціеї шї імпортанца еманчїпзреї сервїлоръ дп Ръсіа сз пѣте апретї маї впе дзпъ зршзтѣреле потїде статїстїче. Сзптѣ аристокраці рзшї, карї поседееа пзпъ ла 100,000 сервї. Комїтеле Шеретечефъ, челѣ маї авзтъ аристократѣ дп Ръсіа, авеа 120,000 сервї, дптре карї маї мзлдї indivїзї кз о старе пропрїѣ де мїліѣне. Венїтзрїле cale анзале с'ащ калкзлатѣ ла зпѣ мїліѣнѣ шї жзтзтате рзбле арцїнтѣ. Фїзкаре шерѣ авеа а пзлтї анзалѣ стъпзлзлї сзѣ о конпрїзвїзїне дела 10 пзпъ ла 11 рзбле, астѣфелїс, кзтъ венїтзлѣ зпѣї пропрїетарїс де 100,000 сервї се пѣте калкзла ла 4 мїліѣне франчї, фзръ а калкзла венїтзлѣ пдзрїлоръ, торїлоръ, фазрїчелоръ шчл. Нзтзрзлѣ тоталѣ алѣ оклавлоръ дп Ръсіа тречеа песте 23 мїліѣне сзфлете. Де vomѣ калкзла валѣрѣа зпѣї шерѣ ла 300 рзбле, реозлѣ прїн еманчїпзре пентрѣ аристокрація рзсѣскъ о пагъзъ де 28 мїліарде, 750 мїліѣне де франчї, адекъ, о сзтѣ, каре трече кз жзтзтате песте даторїа націѣналѣ а Англїеї. Де vomѣ калкзла довзпзїле ачестзї каціталѣ кзте 5 ла озтъ не анѣ, венїтзлѣ аристокраціеї скаде прїн еманчїпзрѣа дъранїлоръ не тотѣ анзлѣ кз зпѣ мїліардѣ 675 мїліѣне, сѣѣ дпдоїтѣ кзтъ сз пзлтеште довзндѣ пентрѣ даторїа націѣналѣ. —

Стъденцїї зпїверсїтзції дпн Москова дпкъ ащ петїціѣнатѣ ла дпмъратълѣ, дп каре черѣ, ка оз лї сз дескїдѣ зпїверсїтзціле шї сѣ фїз акадѣмїчїлоръ ертатѣ а'шї адеце депзтадї спре а се консзлта деспре интереселе стъденцїлоръ озї; маї черѣ ка сз лї оз аплачїдезе органїсарѣа зпѣї касе дз ажъторїс пентрѣ стъденцїї чѣї сзрачї; ка еочеселе стъденцїлоръ сз ле ласе дп черчетарѣа депзтадїлоръ лорѣ, ка сз'шї дѣе жздеката асзпра челоръ еочеденцїї, ка оз пз пзтїмѣскѣ тодї пентрѣ еочеслѣ зпѣї дешенцатѣ, шї еокїдереа стъденцїлоръ сз пз оз факъ фзръ жздекатѣ, чї сз се дѣе шї сентїндъ, шї мотївеле ескїдереї сз се факъ кзпоскъте, еаръ челоръ сзрачї сз лї се ерте пзлїтереа ванїлоръ колѣціалї. Еатъ свїрїтзлѣ констїтзціѣналѣ дп Ръсіа пзпъ дпкътъ фаче елѣ де рзшїне не мзлдї дпн провїнцелѣ челеа, че се глорїфїкз кз сїмълзлѣ констїтзціѣналѣ шї аспїръ ла чївлїѣсарѣа лзтеї.

Се маї адазѣмѣ, кз дпн Полонїа не лънгъ мїшкзрїле націѣ-

налї есте шї релїдїзпеа католикъ де каре оз темѣ гъвернѣлѣ рзсескѣ мзлѣ, дпкътъ не тодї офїцїрїї чѣї маї дпалдї де релѣде католикъ дп тръмїсе не ла алте гарнїсѣне, пзпъ шї дп Казкасѣ, ка оз пз пѣтъ лза парте ла мїшкзрїле полѣпесе; апої Рома, кз тоте, кз фѣ провокатѣ, ка оз лзкре ла дпмълзпзїреа полѣпесїлоръ прїн епїскопїї католичї, еа тотѣ пз о фаче ачестеа, кз влзъ сѣмѣ пзпъ кзндѣ Ръсіа пз ва гаранга сзсцїперѣа шї апзрарѣа лецеї католичѣ дпн імперїзлѣ сзѣ. Демонстръчзпїле маї дпчетаръ, дпсъ пропаганделе де вїѣдъ констїтзціѣналѣ сз факъ сїстематїче дп тоте пласеле де попорѣ.

ПРИНЦИПАТЕЛЕ ROMANE. Дп 12. Ноетмѣре ешї ла лзмпїнѣ зпѣ поѣ жзрналѣ дп Бзкзрештї сзптѣ фїрма „Цзрѣнзлѣ Романѣ“ сзптѣ редакцїзпеа D. Ioane Іѣнескз, че фѣ елевѣ алѣ фертмѣї моделѣе дела Бовїхї, професорѣ ла Akademia Mїхалїеапъ дпн Іашї шї дпайнте де ачестеа кз врео кздїва апї дїректорѣ шкѣлеї імперїале де агрїкзлзтзръ лънгъ Константїнополѣ. Кзрїнсзлѣ лзї ва фї полїтїкѣ, екопѣмїкѣ, лїтерарїс шї комерціалѣ шї ва ешї одатѣ не сзптзтзпъ сзшъзта, форматѣ фзрмосѣ де мїжлѣкѣ; прецзлѣ не 3 лзпї 6 сзапдї шї авѣпаментзлѣ сз фаче пзмаї не ачесте треї лзпї деокамдатѣ. Ної дорїмѣ Цзрѣнзлї Романѣ, о вїѣдъ лзпгъ пентрѣ ка сз'шї пѣтъ дпмїлїнї мїсїзпеа де а дпмътерї націзпеа прїн лзмпїареа цзрѣнїлоръ, фзръ де каре орї че попорѣ е амерїнцатѣ дп есїстїнцз са.

„Зпїре а“ дпкъ не адъче скрїѣбреа ценералїзлї „Türre“ кзтрѣ магарїї дпн Бзкзрештї, окѣсѣ дпн Деоватерї, дп каре ле мзлцъшеште пентрѣ гратзларѣа фѣкзтѣ ла дпсзръчънеа са, шї і провокѣ не черїз шї не пзтжлїтѣ, ка оз се дпкорде дпн рзсзптерї а рестазра амїчїдїа кз ромънїї, кз посїдїзпеа дп каре сз афлъ ромънїї е фаворавїл пентрѣ скопзлѣ лорѣ, шї сз пз рзпавсезе дп прївїнда ачестеа, пентрѣкѣ акъм е тїмпзлѣ а фаче тотѣ шї а се прегзтї кз інтедїре ла лзпта, дела а кзрѣї рѣсзлзтатѣ деїнде сѣртеа атъторѣ попорѣ; зїче кз лзпта і сз паре а фї апропїѣтз, де ачееа еї сз фїе гата ла орї че мїнзтѣ а лза армеле, дп зршъ сз фаче „Türre“ адвокатзлѣ дїетеї магарїе, ескзсзндзо не ачестеа, кз п'ащ фостѣ дп пзсзчъне де а мзлцзшї націѣналїтзціле, дар' дп зїза вїкторїеї, депзпзндѣ армеле трїзмфзтѣре (пзмаї магарїї пз) сз ворѣ дптр'зпї дпн консілїс шї ле ворѣ фаче тоте взпе, пзпзндѣ фзндаментѣ стателоръ конфедератѣ дела Дзпзре. Ащ се лзкре ка се капете кїарѣ ажъторїзлѣ ромънїлоръ, спре а лї се сзї еаръшї дпн капзлѣ лорѣ.

„Нордѣ“ не адъче о шїтре, дела Константїнополѣ деспре зпїре, зїкзндѣ: кзткѣ репрезентанцїї пзтерїлоръ с'ащ дпвоїтѣ, ка зпїзпеа полїтїкѣ шї адмїнїстратївѣ а Прїнцїпателоръ сз се кончѣдѣ, дпсъ пзмаї пзпъ кзндѣ ва трї М. Са D. Кзза. Еаръ пропзсѣчзпїле прїнцзлї дате дптр'зпѣ меморандѣ, прекзш шї ремонстръчзпїле ла Порцї о'ащ реептатѣ.

Кзрсзрїле ла взрсъ дп 3. Дечѣмѣре. к. п. стаѣ ашеа:

	Вал.	азст.	фр.	кр.
Галвїнї дпмперътештї	6	62		
Лзгсззргѣ	138	75		
Londonѣ	139	50		
Дпмпрзтзтзлѣ націѣналѣ	81	70		
Овлїгациїле металїче : ектї де 5 %	67	65		
Акцїїлде валкзлї	749			
„ kpedїrїslї	180	50		

E D I C T U.

Dionisiu Halmagi deiu Scoreiu, care de vreo patru luni nu se sci unde se afla, dupa ce muierea lui Ludovica Comsiutia din Porumbaculu de josu, cá actrice au pornitu procesu de divortiu (despartire) in contra lui din punctulu sitei cá inctu. Prin acésta se provóca, cá in terminu de unu anu si una di, dela datulu asestei publicari se se infaciosiedie inaintea aeestuї scaunu vicariale, si se respundia la alegatiunile femeiei sale, caci la din contra, procesulu se va continua si termina si fara de densulu.

Fegarasiu, 21. Octombre 1861.

Joane Chirilla, vicariulu Fogaraiului.

3—3

Ad Nr. 46. 1861

ANUNCIARE DE ESARENDARE.

Oficiolatulul districtului Nasaudu face cunoscutu, ca in 16. si urmatórele dile ale luni Decembre a. c. st. n. se va esarendá dreptulu de carciumaritu (crismaritu) alu 29 comune din districtulu Nasaudu-ї, adeca a celoru 27 comune din valea Radnei si apoi Santióna si Nusifaleu pe tempu de ani doi si 9 luni adeca din 1. Februarıu 1862 pana la ultima Octombre 1864. Conditıunile de licitatiune se potu vedé la oficiolatulul districtualu in Nasaudu.

Nasaudu, 15. Noembre 1861.

3—3

Dela oficiolatulul Districtuluı.